

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-385)

Jan (2) / 2023

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	6
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	11
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	16

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 205s)

45. ஸோதயம் ஸாம்ருதம் ஹ்ரஸ்வம் ப்ரணவோபரி விந்யஸேத்

அவ்யக்தபத்மாய நம: ஸ மந்த்ர: அவ்யக்தபத்மக:

பொருள் – ப்ரணவத்தைத் தொடர்ந்து, ஹ்ரஸ்வம் என்னும் “ப”, உதயம் என்னும் “உ”, அம்ருதம் என்னும் “ஸ” மற்றும் பிந்து (புள்ளி) ஆகியவை அமைக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து “அவ்யக்தபத்மாய” என்பது வைக்கப்படுகிறது. இந்த மந்த்ரமானது, அவ்யக்தபத்மகம் எனப்படும் (“ஓம் ப்ஸும் அவ்யக்தபத்மாய நம:”).

46. ஸூர்ய இந்து அக்நி பதேப்யஸ்து ப்ரத்யேகம் மண்டலாய ச

நம: அந்தே ப்ரணவச்சாதௌ தே மந்த்ரா மண்டல த்ரயே

பொருள் – ஸூர்யன், இந்து மற்றும் அக்னி ஆகியவற்றின் மண்டல மந்த்ரங்கள் அடுத்து உள்ளன. இவற்றின் இறுதியில் “நம:” என்பதும், தொடக்கத்தில் ப்ரணவமும் என்பதாக இந்த மூன்று மந்த்ரங்கள் உள்ளன (ஓம் ஸூர்யமண்டலாய நம:, ஓம் இந்து மண்டலாய நம:, ஓம் அக்நிமண்டலாய நம: ஆகியவை).

47. ப்ரத்யகாத்ம பராமர்சி சப்த: ஸோம: அத ஸர்கவாந்

சித்பாஸநாக்ய மந்த்ர: அயம் த்ரயக்ஷர: பரிகீர்த்தித:

பொருள் – ப்ரத்யகாத்மாவைக் (சரீரத்தில் உள்ள ஆத்மா) குறிக்கும் சப்தமாக “அஹம்” என்பது உள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து ஸோமனைக் குறிக்கும் “ஸ” உள்ளது. இப்படியாக மூன்று அக்ஷரங்களைக் கொண்டதாக சித்பாஸந மந்த்ரம் உள்ளது (“அஹம் ஸ:” என்பதே அந்த மந்த்ரமாகும்).

48. இதி ஆஸநாக்ய மந்த்ரானாம் கதிதா த்வேகவிம்சதி:
இதி அயம் பீடபூஜாந்தோ மந்த்ரப்ரானோ மயேரிதி:

பொருள் – இப்படியாக ஆஸந மந்த்ரங்கள் 21 வகையாக உள்ளன.

விளக்கம் – அதாவது, 16 ஆதாரேச மந்த்ரங்கள், 1 அவ்யக்த பத்ம மந்த்ரம், 3 மண்டல மந்த்ரங்கள் மற்றும் 1 சித்பாஸந மந்த்ரம் என்பதாக 21 மந்த்ரங்கள் குறித்து நான் உரைத்தேன்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 71)

101. தீஸந்தோ திஅஸேஸரோப்வ பஹளம் அந்தாரபப்பாரஅம்

திப்பந்தோ அ தவாணளோவ்வ விஉளம் விம்ஜ்ஞாடவீமண்டலம்
தூரந்தோ அ பஹஞ்சணோப்வ துளிஅம் ஸேளேண தூளுக்கரம்
பேக்கந்தோ ணிஹிளம் வி தும்மஇமஅம் பேத்தும் விவேஓள பஹூ

பொருள் - [ச்ரத்தை கூறுவது] மிகவும் கனத்த இருளை விரட்டும் சூரியன் போன்றும், விந்த்யமலையில் உள்ள காட்டுப்பகுதியை எரிக்கும் தீயைப் போன்றும், மலை போன்று குவிந்த பஞ்சுக்குவியலை பறக்க வைக்கும் காற்று போன்றும் நம்முடைய அரசனாகிய விவேகன், தீய புத்திகள் கொண்ட அனைவருடைய மதங்களையும் மாய்க்கிறார்.

[ச்ரத்தை] ஆகவே, விவேகனை வெல்வதற்காக மஹாமோஹன், தாழ்ந்த புத்தி கொண்டவர்களைச் சேர்த்தல் என்பது, கடலைக் கடக்க எண்ணும் ஒருவன் தனது மடியில் கல்லைக் கட்டிக் கொள்வது போன்றதே ஆகும்.

[விசாரணை] உன்னுடைய பேச்சானது நம்பிக்கை அளிக்கிறது. எனது ஐயங்கள் அனைத்தும் நீங்கின. எனக்கு அளிக்கப்பட்ட செயலை நான் தாமதம் இன்றி நிறைவேற்றுவேன். அதன் பின்னர் அரசியைக் காண்பேன்.

[ச்ரத்தை] உண்மையான தோழமை என்பதை நீ காண்பித்தாய். நானும் தாமரைகளைப் பறிக்கத் தொடங்கிவிட்டேன். நீ அரண்மனை செல்வாயாக.

ப்ரவேசகம் ஸம்பூர்ணம்

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 83)

182. ஈச்வர ஸ்வரூபந்தான், பரத்வம் வ்யூஹம் விபவம் அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்று அஞ்ச ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்.

வ்யாக்யானம் – ஆக, (விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனாய்) என்றத்தையுபபாதித்தார் கீழ். அநந்தரம் இந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான ஈச்வரனுடைய பரத்வாதி பஞ்ச ப்ரகாரத்தையும் தனித்தனியே ஸுவ்யக்தமாக தர்சிப்பிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி ப்ரதமம் அது தன்னையுத்சேஷிக்கிறார்.

விளக்கம் – சூர்ணை (141) - விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனாய் - என்று கூறியதை கடந்த சூர்ணையில் விரிவாக அருளிச்செய்தார். அடுத்து, இத்தகைய திருமேனியுடன் சேர்வதால் வெளிப்படுவதான ஈச்வரனுடைய பரம் முதலான ஐந்து விதங்களையும், தனித்தனியாக விரிவாக அருளிச்செய்ய திருவுள்ளம் கொண்டு, அதனைத் தொடங்குகிறார்.

வ்யாக்யானம் – “லக்ஷ்மீ பூமி நிலா நாயகனாய்” என்றத்தையும் உபபாதித்துவிட்டு, பின்னையிது சொல்லாதொழிவானென்? என்னில், அதில் உபபாதிக்க வேண்டுவது பணி இல்லாமையாலும், “வைகுண்டேது பரேலோகே ஸ்ரீ ஸஹாயோ ஜநார்தந:”, உபாப்யாம் பூமி நீளாப்யாம் ஸேவித பரமேச்வர:” என்கையாலே, மேல் சொல்லுகிற பரத்வத்திலே அர்த்தாதுக்தமாம் என்னுமத்தைப் பற்றவும் தனித்து உபபாதித்திலர். ஆகையால் விரோதமில்லை. (ஈச்வர ஸ்வரூபம்) என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூப சப்தத்தாலே சொல்லுகிறது ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தையாதல்,

விக்ரஹ விசிஷ்டமான ஸ்வரூபந் தன்னையாதல், ஸங்க்ரஹேண இட்டருளின மற்றையிரண்டு தத்வத்ரயப்படியிலும் ஒரு படியிலே, “திருமேனியும் அஞ்சுபடியாயிருக்கும். அதாவது பரத்வமும், வ்யூஹமும், அந்தர்யாமித்வமும், விபவமும், அர்ச்சாவதாரமும்” என்றும், மற்றைப்படியிலே, “ஈச்வர ஸ்வரூபம் ஹேய ப்ரதிபடமாய்” என்று தொடங்கி “பத்நீ பரிஜந விசிஷ்டமாய் இருக்கும்” என்றத்தை யுபபாதித்த வநந்தரம், “இதுதான் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்” என்றும், “இதம்” சப்தத்தாலே ப்ரக்ருதமான ஈச்வர ஸ்வரூபத்தைப் பராமர்சித்து, அதுதான் பரத்வாதி ரூபேண பஞ்ச ப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர் தாமேயருளிச் செய்கையாலே. இப்படி, பரத்வாதி பஞ்சப்ரகார விசிஷ்டனாயிருப்பன் என்னுமிடத்தை, “மம ப்ரகாரா: பஞ்சேதி ப்ராஹூர் வேதாந்த பாரகா:, பரோ வ்யூஹச்ச விபவோ நியந்தா ஸர்வதேஹிநாம், அர்ச்சாவதாரச்ச ததா தயாலு: புருஷாக்ருதி:, இத்யேவம் பஞ்சதா ப்ராஹூர் மாம் வேதாந்தவிதோஜநா:” என்று விஷ்வக்ஸேன ஸம்ஹிதையிலே தானே அருளிச் செய்தானிறே.

விளக்கம் – சூர்ணை (141) - லக்ஷ்மீ பூமீ நிளா நாயகனாய் - என்று கூறினார். ஆனால் அதனை ஏன் விளக்கவில்லை என்று கேட்கலாம். அதனை விளக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதாலும்; “வைகுண்டேது பரேலோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந:, உபாப்யாம் பூமி நீளாப்யாம் ஸேவித: பரமேச்வர: - ஸ்ரீவைகுண்டம் என்ற உயர்ந்த இடத்தில் மஹாலக்ஷ்மியுடன் கூடியவனாக உள்ளான்; இங்கு பூமாதேவி மற்றும் நீளாதேவியுடன் சேர்ந்தபடி உள்ள அந்த பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகிறான்” என்று கூறப்படுவதால், அடுத்து உரைக்கவுள்ள பரத்வம் குறித்த விளக்கத்தில் இதுவும் அடங்கி உள்ளதாலும், “லக்ஷ்மீ பூமீ நிளா நாயகனாய்” என்பது குறித்து தனியாக விளக்கவில்லை. ஆகவே இங்கு முரண்பாடு ஏதும் இல்லை. (ஈச்வர ஸ்வரூபம்) - இங்குள்ள “ஸ்வரூபம்” என்பதன் மூலம், அவனுக்கே உரிய திருமேனியை உரைப்பதாகவும் கொள்ளலாம் அல்லது திருமேனியால் சிறப்புற்ற ஸ்வரூபத்தைக் கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம். இதற்கு முன்பு சுருக்கமாக இரண்டு நூல்களை இவரே அருளிச்செய்தார். அவற்றில் ஒன்றில், “திருமேனியும் அஞ்சுபடியாயிருக்கும். அதாவது பரத்வமும், வ்யூஹமும், அந்தர்யாமித்வமும், விபவமும், அர்ச்சாவதாரமும் - திருமேனியானது பரத்வம், வ்யூஹம், அந்தர்யாமி, விபவம், அர்ச்சாவதாரம் என ஐந்துவிதமாக உள்ளது” என்றும், மற்றொன்றில் “ஈச்வர ஸ்வரூபம் ஹேய ப்ரதிபடமாய் - ஈச்வர ஸ்வரூபமானது அனைத்து தாழ்வுகளுக்கும் எதிர்த்தட்டாக” என்று தொடங்கி,

“பத்நீ பரிஜந விசிஷ்டமாய் இருக்கும் - பத்னி மற்றும் மற்ற பரிவாரங்களால் சிறப்புற்று இருக்கும்” என்றும் அருளிச்செய்தார்; இவ்விதம் தொடங்கி, “இதுதான் - இது ஐந்துவிதமாக உள்ளது” என்றார். இங்குள்ள “இது” என்பதன் மூலம், அடுத்துள்ள ஈச்வர ஸ்வரூபத்தை உணர்த்தி, அத்தகைய ஸ்வரூபமானது பரத்வம் என்பதாக உள்ளதை இவரே அருளிச்செய்தார். இவ்விதம் அவன் ஐந்துவிதமாக உள்ளதை விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையில் - மம ப்ரகாரா: பஞ்சேதி ப்ராஹூர் வேதாந்த பாரகா:, பரோ வ்யூஹச்ச விபவோ நியந்தா ஸர்வதேஹிநாம், அர்ச்சாவதாரச்ச ததா தயாலு: புருஷாக்ருதி:, இத்யேவம் பஞ்சதா ப்ராஹூர் மாம் வேதாந்தவிதோஜநா: - எனது நிலைகள் ஐந்தாக உள்ளதாக வேதாந்தம் அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். வேதாந்தம் அறிந்த சான்றோர்கள் பரம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமி மற்றும் அர்ச்சை என்று உரைக்கிறார்கள் - என்று அவனே அருளிச்செய்தான் அல்லவோ?

183. அதில் பரத்வமாவது, அகாலகால்யமான “நலமந்தமில்லதோர் நாட்”டிலே நித்யமுக்தர்க்கு போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

அவதாரிகை - இனி, இந்த அஞ்ச ப்ரகாரத்தையும் அடைவே உபபாதிக்கக்கோலி, ப்ரதமம் பரத்வத்தை உபபாதிக்கிறார் (அதில் பரத்வமாவது) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - அடுத்த இந்த ஐந்து விதங்களையும் முறையாக விளக்க எண்ணி, முதலில் பரத்வத்தை விளக்குகிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, அவையைந்திலும் வைத்துக் கொண்டு பரத்வமாவது “ந காலஸ் தத்ரவை ப்ரபு” என்றும், “கலாமுஹூர்த்தாதி மயச்ச கால: ந யத் விபூதே: பரிணாம ஹேது:” என்றும், “யா வை நஜாது பரிணாம பதாஸ்பதம் ஸா காலாதிகாதவ பரா மஹதீ விபூதி:” என்றும், “யத் காலாத் அபசேளிமம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, காலக்ருத பரிணாமமில்லாத தேசமாகையாலே, கால கால்யமன்றிக்கேயிருப்பதாய், “நலமந்தமில்ல தோர் நாடு” என்னும்படி ஆநந்தம் அளவிறந்து அத்விதீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே “யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:”, “யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:” என்றும், “அயர்வருமமரர்கள்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்த கருட

விஷ்வக்ஸேனாதிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும், “ஸூர்யகோடி ப்ரதீகாசா: பூர்ணேந்த்வயுத ஸந்நிபா:”, யஸ்மிந் பதே விராஜந்தே முக்தாஸ் ஸம்ஸார பந்த்தனை” என்கிறபடியே நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநரான முக்தர்க்கும் அநுபவ விஷயபூதனாய்க் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பென்கை. “வைகுண்ட்டேது பரே லோகே நித்யத்வேந வ்யவஸ்திதம், பச்யந்திச் ஸதாதேவம் நேத்ரைர் ஜ்ஞாநேந வாமரா:” என்னக்கடவதிநே.

விளக்கம் - அவை ஐந்தில் பரத்வம் என்பது மஹாபாரதம் - ந காலஸ் தத்ரவை ப்ரபு - அங்கு காலம் ஆட்சி செய்வதில்லை - என்றும், கலாமுஹூர்த்தாதி மயச்ச கால: ந யத் விபூதே: பரிணாம ஹேது: - கலை, முஹூர்த்தம் என்பதாக உரைக்கவல்ல காலமானது அந்த விபூதியில் மாற்றங்களுக்கான காரணமாக இருப்பதில்லை - என்றும், யா வை நஜாது பரிணாம பதாஸ்பதம் ஸா காலாதிகாதவ பரா மஹதீ விபூதி: - எந்த ஒரு இடமானது பரிணாமங்களுக்கு இடம் அல்லாமல் உள்ளதோ, எந்த உனது உயர்ந்த விபூதியானது காலத்தைக் கடந்து உள்ளதோ - என்றும், யத் காலாத் அபசேளிமம் - எது காலத்தால் மாற்றம் அடையாததோ - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, மாற்றங்கள் ஏதும் இல்லாத இடமாக உள்ளதால், காலத்தால் ஏதும் செய்ய இயலாதபடி உள்ளதாகவும்; திருவாய்மொழி (2-8-4) - நலம் அந்தம் இல்லதோர் நாடு - என்பதற்கு ஏற்ப ஆனந்தமானது அளவில்லாமல், இதனைப் போன்று வேறு ஒன்று இல்லாமல் உள்ளதாகவும்; இப்படியாக உள்ள ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், புருஷஸூக்தம் - யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா: - எங்கு தொடக்கம் முதலாகவே நித்யஸூரீகள் கைங்கர்யம் செய்தபடி உள்ளனரோ - என்றும், யஜூர்வேதம் - யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா: - எங்கு ருஷிகளும் நித்யஸூரிகளும் தொடக்கம் முதலாகவே - என்றும், திருவாய்மொழி (1-1-1) - அயர்வருமமரர்கள் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, எப்போதும் சுருக்கம் அற்ற ஞானம் கொண்ட ஆதிசேஷன் கருடன் விஷ்வக்ஸேநர் போன்ற நித்யஸூரிகளுக்கும், லக்ஷ்மீதந்த்ரம் - ஸூர்யகோடி ப்ரதீகாசா: பூர்ணேந்த்வயுத ஸந்நிபா:”, யஸ்மிந் பதே விராஜந்தே முக்தாஸ் ஸம்ஸார பந்த்தனை - கோடி சூரியர்கள் போன்றவர்களும் முழு நிலவைப் போன்றவர்களும் ஆகிய முக்தர்கள் வெகு ப்ரகாசத்துடன் உள்ளனரோ - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப ஸம்ஸாரத்தை விட்டவர்களாக சுருக்கம் அற்ற ஞானம் கொண்டவர்களாக உள்ள முக்தர்களுக்கும் எப்போதும் அனுபவிக்கத்தக்கபடியாக எழுந்தருளியுள்ள நிலை ஆகும். வைகுண்ட்டேது பரே லோகே நித்யத்வேந வ்யவஸ்திதம், பச்யந்திச் ஸதாதேவம் நேத்ரைர் ஜ்ஞாநேந வாமரா: - ஸ்ரீவைகுண்டம் என்ற பெயர் கொண்ட உயர்ந்த இடத்தில் எப்போதும்

உள்ளவனாகிய அவனை, நித்யஸூரிகள் தங்கள் கண்கள் மற்றும் ஞானக்கண் கொண்டு எப்போதும் நோக்கியபடி உள்ளனர் – என்பது காண்க.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 350)

வ்யாக்யானம் - ஆகில், இங்ஙனொத்த தன்மைகளுண்டானால் அவ்விஷயத்தை மறந்து லோகயாத்ரையை அந்வேஷித்துப் புறம்பு ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டு போது போக்கியிருக்க வேண்டாவோ, எல்லாம் செய்தாலும் இழக்கலாவதொன்றோ நிறையென்ன, (பேர்ந்தும் பெயர்ந்தும் இத்யாதி) மறக்கையாவது ஸ்மரிக்கையிலே யொன்றாக வேணுமே நான் ஆறியிருக்கைக்கு.

விளக்கம் - “ஆனால் இத்தகைய நிலைகளை அவன் உன்டாக்குகிறான் என்றால், அப்படிப்பட்ட அவனை மறந்து, இந்த உலக விஷயங்களைத் தேடி வேறு ஏதேனும் ஒன்றைக் கைக்கொண்டு சென்று, பொழுதைப் போக்கலாம் அல்லவோ? அனைத்தையும் செய்தபோதிலும் அவனை இழக்கக்கூடாதபடி அவனிடம் உள்ள நிலை உள்ளதோ?”, என்று தோழி நாயகியிடம் கேட்டாள். இதற்கு நாயகி விடை அளிக்கிறாள். (பேர்ந்தும் பெயர்ந்தும் இத்யாதி) - அதாவது பிரிந்தபோதும் சேர்ந்தபோதும், அவனைத் தவிர வேறு எதனையும் கூறவில்லை. பிரிந்த நிலை மற்றும் சேர்ந்த நிலை என்பதான எந்த நிலையிலும் அவனை மறப்பதில்லை. அவனை மறக்கும்படியாக உரைக்கும் தோழியை நோக்கி, “பிரிவு நிலையில் மறக்க இயலவில்லை”, என்று கூறுவதன் காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார். அவனை மறத்தல் என்பது, மற்ற விஷயங்களை நினைத்தலே ஆகும்; அதாவது எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ள விஷயத்தை மறத்தல் என்பதும், மற்ற விஷயங்களை

எண்ணுதல் என்பதும் ஒரே நேரத்தில் ஏற்படும். ஆனால் மற்ற விஷயங்களை எண்ணுதல் என்பதான “தற்போதைய விஷயத்தை மறைத்தல்” என்ற நிலையானது, அந்த விஷயத்துடன் சேர்ந்துள்ளபோது வேறுபடுவதில்லை; எனவே அத்தகைய மறதி உண்டானால் அல்லவோ நான் பொறுத்துக்கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும்? இப்படி உண்டாவதில்லை.

வ்யாக்யானம் - “ஏது செய்தால் மறக்கேன்” என்னக்கடவதிறே; நாட்டார் அபிமத விஷயங்களோடு கலந்தபோது அவற்றை நினைத்து, பேரவிருந்தபோது அவற்றை மறந்திருப்பார்கள், கலந்த விஷயத்தினுடையவும் பிரிந்த விஷயத்தினுடையவும் தண்மையாலே; இது லோகத்தில் விஸஜாதீயமான விஷயமாகையாலே, பிரிந்தபோது மறக்கலாயிருந்ததில்லை, இனிக் கூடித்தான் பார்ப்போமோ மறக்கலாமாகில் என்கிறார். கூடினாலும் மறக்கலாமோ? என்னில், அது செய்யலாமன்றாயிற்று பிரிந்தபோது மறக்கலாவதென்று வ்யதிரேகோக்தி.

விளக்கம் - ஆனால் சேர்ந்துள்ளபோது மறக்க இயலாதபடியான நிலை என்பது போன்று பிரிவு காலத்திலும் மறக்க இயலாதபடியான நிலை ஏற்படுமோ என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார்; பெரியதிருமொழி (9-3-3) - ஏது செய்தால் மறக்கேன் - என்பது காண்க. “பிரிவு ஏற்படும்போது மறக்க இயலாது” என்று உரைக்காமல், “ஏது செய்தால் மறவேன்” என்று சிறப்பாக ஏன் கூறினார் என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். ஊரில் உள்ளவர்கள், தங்களுக்கு விருப்பமானவர்களுடன் கலந்து நிற்கும்போது அவர்களை எண்ணியபடி, அவர்களை விட்டு அகலும்போது அவர்களை மறந்திருப்பார்கள்; கலந்து பிரிந்த பொருள்களின் தாழ்வு காரணமாக இவ்விதம் ஏற்படும். ஆனால் பகவத் விஷயம் என்பது இந்த உலகில் உள்ல விஷயங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாக உள்ளதால், பிரியும்போது மறக்க இயலாமல் உள்ளது; மறக்கவேண்டும் என்றால், இனி சேர்ந்து பார்க்கலாமா என்று எண்ணுகிறார். ஆனால் சேர்ந்தால் மறக்கலாம் என்றால், “சேர்ந்தபோது மறக்கலாம் என்றால் அல்லவோ, பிரிந்த நேரத்தில் மறக்க இயலாமல் போகும்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (பேர்ந்தும் பெயர்ந்தும்) போயும் வந்தும். (அவனோடன்றியோர் சொல்லிலேன்) “அவனை மற, அவனை நினை” என்றே நீ சொல்லுவது, ஆகையாலே அவனையொழிய எனக்கு வேறொரு சொல்லின்றிக்கே இருந்தது.

இவள் இப்படி சொன்னவாறே, நிஷேதிக்கிற தோழி உகந்தாள்; “நாம் இவளை அவனோடே சேர்க்கப்படும்பாடும், அப்படி சேர்ப்பித்த நாமே இவளை மறப்பிக்க யத்றித்தாலும் மறவாதபடி அவகாணிப்பதே” என்று உகந்தாள்; இவள் நிஷேதிக்கிற உக்தியை விட்டு இவள் நெஞ்சைக் கண்டாள்.

விளக்கம் - (பேர்ந்தும் பெயர்ந்தும்) - போயும் வந்தும். (அவனோடு அன்றியோர் சொல்லிலேன்) - பகவத் விஷயமானது வேறுபட்ட ஒன்றாக உள்ளதால், சேர்ந்துள்ள போது மறக்க இயலாதது போன்று, பிரிவு ஏற்படும்போதும் மறக்க இயலாதபடி உள்ளது. ஆக சேர்ந்துள்ள காலம் மற்றும் பிரிந்துள்ள காலம் என்பதான வேறுபாடு ஏதும் இல்லாமல் நீ அவனை ஞாபகப்படுத்தும்படி உள்ளதால், எப்போதும் அவனை மறக்க இயலாது என்பதை அடுத்து கூறுகிறாள். “அவனை மற, அவனை நினை” என்றே தோழியான நீ உரைக்கிறாய்; ஆகவே “அவன்” என்பதைத் தவிர வேறு ஒரு சொல் ஏதும் இன்றி உள்ளது. இவ்விதம் நாயகி உரைத்ததைக் கேட்ட தோழி மகிழ்ந்தாள். அவள தனது மனதில், “நாம் இவளை அவனுடன் சேர்க்க முயன்றபோது மிகவும் கடினப்பட்டோம். அவ்விதம் சேர்த்த நாமே இவளை அவன் விஷயத்தைக் குறித்து மறக்கும்படிச் செய்ய முயல்கிறோம். ஆனால் இவளால் இயலாதபடி அவன் இவளுள் புகுந்த தன்மைதான் எத்தகையது”, என்று மகிழ்கிறாள். நாயகியானவள், தோழியை விலக்கும் செற்களை விடுத்து, தோழியின் நெஞ்சத்தை அறிந்தாள்.

வ்யாக்யானம் - (தீர்ந்தவென் தோழி) தாய்மார் சொல்லுகிற ஹித வசநத்தை நீயும் சொல்லுகையாலே, “நீயும் அவர்களோடொக்க நிஷேதிக்கிறாய்” என்றிருந்தேன், உன் நினைவு இதுவாகப் பெறுவதே! நீ நீயாம்படியேயிருந்தாய், வரவிரு என்கிறாள்; “ராவணன் வரவிட்ட ஆள்” என்று சங்கித்திருந்தவள், “பெருமாள் பக்கலினின்றும் வந்தவன்” என்று அறிந்த பின்பு அவனைக் கொண்டாடினாப்போலே; “அர்ஹஸேச கபி ச்ரேஷ்ட்ட மயா ஸமபிபாஷிதும் ... ஸகீபிஸ் ஸுகமாஸ்வ” என்கிற அவர்கள்படியாயிருந்ததீ நீயென்கிறாள். “ஸமா த்வாதச தத்ராஹம்” என்கிறதும் உன்னோடே சொல்லலாயிருந்தது. அத்தோழிதானும், “பிறர் சொல்லுகிற ஹித வசநமும் இவள் செவியிற்படும்படியோ இவள்தான் நின்ற நிலை” என்று அறிகைக்காகச் சொன்னாளித்தனையிறே. ஊரார் பழிக்கு அஞ்சியன்றோ நான் விலக்குகிறதென்ன, (என் செய்யும் இத்யாதி) ஆகில் உனக்கு வார்த்தை சொல்லவடுப்பது இப்படியே காண், “நாட்டார் பழி

சொல்லுவர்கள்” என்று சொல்லாதே “என் நினைவு இருந்தபடி இது” என்று சொல்லலாவதுண்டாகிற் சொல்லிக்காணாயென்கிறாள். ஊரார் பழி கொண்டு காரியமென், உன்னெஞ்சிற் குறையில்லாமையென்றோ எனக்கு வேண்டுவது என்கிறாள்.

விளக்கம் - (தீர்ந்த என் தோழி) - எனது தாய்மார்கள் எனக்கு உரைக்கின்ற நன்மையான சொற்களையே நீயும் கூறுவதால், “நீயும் அவர்களைப் போன்று என்னை அவனிடமிருந்து விலக்க எண்ணுகிறாய்” என்று நான் எண்ணினேன். ஆனால் நீ இவ்விதம் சிந்திப்பதை அறிந்தேன். நான் எனது நாயகன் விஷயத்தில் ஈடுபாட்டுடன் உள்ளதைக் கண்டு மகிழ்வது அல்லவோ உனது இயல்பு? ஆகவே நீ நீயாகவோ இருந்தாய். இங்கு வருவாயாக. முன்பு தனது தோழியைக் கொண்டாடும் நிலைக்கு உதாரணம் அருளிச்செய்கிறார். அனுமனைக் கண்ட சீதை, “இவன் இராவணன் அனுப்பியவன்” என்று சந்தேகம் கொண்டாள்; அதன் பின்னர், “இவன் இராமனிடமிருந்து வந்தவன்” என்று அறிந்து அவனைக் கொண்டாடினாள். இதனை ஸுந்தரகாண்டம் (36-10) - அர்ஹஸேச கபிச்ரேஷ்ட்ட மயா ஸமபிபாஷிதும் ... ஸகீபிஸ் ஸுகமாஸ்வ - வானரர்களில் உயர்ந்தவனே! என்னுடன் இரகசியமான தகவல்களை உரைக்கும் தகுதி கொண்டவனாக உள்ளாய் ... நீ சுகமாக இருப்பாயாக - என்பது காண்க. இப்படியாக அவர்கள் இருந்தது போன்று நீ உள்ளாய் என்கிறாள். ஸுந்தரகாண்டம் (33-17) - ஸமா த்வாதச தத்ராஹம் - இராமனுடைய வீட்டில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இருந்தேன் - என்று சீதை உரைத்ததும் உனது சொல்லைப் போன்று இருந்தது. அந்தத் தோழியானவள், “மற்றவர்கள் இவளுக்கு உரைக்கும் நன்மை அளிக்கவல்ல சொற்கள் அனைத்தும் இவளுக்குக் கேட்கும்படியாக இவள் நிலை உள்ளதோ?”, என்று நாயகிக்கு உணர்த்துபவளாக இருந்தாள். நாயகியிடம் தோழி, “ஊரில் உள்ளவர்கள் கூறும் பழிச் சொற்களுக்காக அல்லவோ நான் உன்னை விலக்குகிறேன்”, என்றாள். இதற்கு நாயகி, (என் செய்யும்) - நாயகி தோழியை “தீர்த்த என் தோழி” என்று கொண்டாடினாள். இதனைக் கேட்ட தோழி, “என்னைக் கொண்டாடி என்ன பயன் உள்ளது? ஊரில் உள்ளவர்கள் பழிச்சொற்களைக் கூறுகிறார்கள் அல்லவோ?”, என்றாள். இதற்கு நாயகி , (என் செய்யும்) - ஆனால் உனது சொற்கள் இவ்விதம் இருந்திருக்கலாம்; ஊரில் உள்ளவர்கள் என்ன பழி உரைத்தால் என்ன? “உனது எண்ணங்கள் இவ்விதமாக உள்ளது” என்று தோழியான நீ கூறவேண்டுமானால் கூறுவாயாக.

அதாவது ஊரில் உள்ளவர்கள் எவ்விதம் உரைத்தால் என்ன, உனது நெஞ்சத்தில் குறை இல்லை என்பதே எனக்கு வேண்டியது ஆகும்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 65)

23. ந நிந்திதம் கர்ம ததஸ்தி லோகே ஸஹஸ்ரீசோ யந்ந மயா வ்யதாயி

ஸோஹம் விபாகாவஸரே முகுந்த க்ரந்தாமி ஸம்ப்ரத்யகதிஸ் தவாக்ரே

பொருள் - முகுந்தா! இந்த உலகில் பல்லாயிரக்கணக்கான முறைகள் நான் செய்யாத எந்த ஒரு தீமையான செயலும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நான், அத்தகைய தீமையான கர்மங்கள், தங்களுடைய பலன்களை அளிக்கவல்ல தருணமாகிய இப்போது, வேறு புகலிடம் இல்லாதவனாக, உனக்கு முன்பாக நின்று கதறுகிறேன்.

அவதாரிகை - “அனுகூலங்கள் இல்லையென்று வெறுக்கவேண்டா; உண்டான யோக்யதையையும் அழிக்கவற்றான நிஷித்தானுஷ்டானங்கள் இல்லையாகில், நன்மைகளை உண்டாக்கிப் புருஷார்த்தத்தையும் தருகிறோம்” என்று பகவதபிப்ராயமாக, “ப்ரதிகூலங்களாலே பூர்ணன்”, என்கிறார்.

விளக்கம் - ஸர்வேச்வரன் இவரிடம், “உம்மிடம் நற்செயல்கள் ஏதும் இல்லை என்று உம்மை நீரே வெறுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். உமக்கு ஏற்பட்டுள்ள தகுதியும், கைவிடவேண்டியதான தீமையான செயல்களும் இல்லை என்றால், உமக்கு வேண்டிய நன்மைகளை நாம் ஏற்படுத்தி, புருஷார்த்தத்தையும் அளிக்கிறோம்”, என்றான். இதற்கு இவர், “தகாத செயல்களைச் செய்வதில் நான் பூர்ணமாக உள்ளேன்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ஸஹஸ்ரஸோ யந்ந மயா வ்யதாயி நிந்திதம் கர்ம தத் லோகே நாஸ்தி) ஆயிரம் மடங்கு என்னால் பண்ணப்படாதது யாதொரு நிந்தித கர்மம் உண்டு, அதிபாதக மஹாபாதகாதிகள், அது சாஸ்த்ரத்தில் இல்லை. அனுஷ்டாதாக்கள் பக்கல் இல்லாத நிஷித்தங்களும் சாஸ்த்ரத்திலே காணலாமிறே. (ஸோஹம்) நிஷித்தங் களை அனுஷ்டித்து ப்ராயச்சித்தங்களிலும் இழியாதே, தப்பச்செய்தோம் என்கிற அனுதாபமுமின்றிக்கே இருக்கிற நான். (விபாகாவஸரே) அவை பக்வமாய், அனுபவத்தையொழியப் போக்கிடமில்லாத அவஸ்தையில். (முகுந்த) முக்தி பூமி ப்ரத! இத்துர்தசையை ப்ராப்தனானவனுக்கும், தேவரே உஜ்ஜீவநஹேது என்னும் இத்தையே புத்தி பண்ணி. “துராசாரோபி ஸர்வாசீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக:”, “தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்”, “வதார்ஹம்பி காகுத்ஸ்த: க்ருபயா பரியபாலயத்”, “தஸ்மாதபி வத்யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதி ப்ரயச்சந்தி”. அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாயாம், “அநேநைவ ப்ரபந்நஸ்ய பகவந்தம் ஸநாதநம் | தஸ்யாநுபந்தா: பாப்மாநஸ் ஸர்வே நச்யந்தி தத் க்ஷணாத் || க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபதாம் வர | தீர்த்தஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதாநாநி தத் க்ஷணாத் || க்ருதாந்யேதோ மோக்ஷச்ச தஸ்ய ஹஸ்தே ந ஸம்சய:”. (அகதி) தேவரீருடைய நீர்மையேயன்றியே, என்னுடைய கதி சூந்யத்தையே ஹேதுவாக. (ஸம்ப்ரதி க்ரந்தமி) தேவருக்குப் பரிஹரிக்கவொண்ணாத தசையிலே, தேவர் பக்கல் குணஹாநியை சம்ஸிக்கும்படி, ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணிப் பலம் பெறாதாரைப்போல கூப்பிடா நின்றேன். (தவாக்ரே) “ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதூலா” என்கிற தேவர் திருமுன்பே.

விளக்கம் - (ஸஹஸ்ரஸோ யந்ந மயா வ்யதாயி நிந்திதம் கர்ம தத் லோகே நாஸ்தி) - என்னால் ஆயிரக்கணக்கில் செய்யப்படாத தீமையான செயல்கள் எவை உள்ளதோ, மிகுந்த பாதகம் செய்யும் அத்தகைய செயல்கள் குறித்து சாஸ்த்ரத்திலும் காணப்படுவதில்லை; அதாவது அனைத்து தீய செயல்களையும் விடாமல் செய்தேன். சாஸ்த்ரங்களைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் செய்யாமல் விடுகின்ற செயல்களும் கூட சாஸ்த்ரங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன அல்லவா? (ஸோஹம்) - தவறான செயல்கள் செய்து, அதற்கான பிராயசித்தம் செய்யாமல் என்று எண்ணாமல், “தவறு செய்தோம்” என்ற எண்ணம் இன்றி உள்ளேன். (விபாகாவஸரே) - அத்தகைய கர்மங்கள் பலன் அளிக்கத் தொடங்கின. அவற்றை அனுபவித்தல் அல்லாமல் கழியாத இந்த நிலையில். (முகுந்த) - மோக்ஷத்தை அளிப்பவனே! இத்தகைய தாழ்ந்த நிலையில் உன்னை அடையதக்கவனாகிய

எனக்கும், கரையேற்றுவதற்கான காரணம் நீயே ஆவான் என்று தெரிந்து. ஸாத்வத ஸம்ஹிதை (16-23) - துராசாரோபி ஸர்வாசீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: - எல்லையற்ற காலமாக ஒருவன் தவறான ஒழுக்கம் கொண்டவனாகவும், அனைத்தையும் உண்பவனாகவும், செய்ந்நன்றி மறந்தவனாகவும், நாஸ்திகனாகவும் - என்றும், யுத்தகாண்டம் (18-3) - தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் - தோஷம் இருந்தாலும் - என்றும், ஸுந்தரகாண்டம் (38-35) - வதார்ஹம்பி காகுத்ஸ்த:, க்ருபயா பரியபாலயத் - இராமன் தனது க்ருபையால் காத்தான் - என்றும், யஜுர் - தஸ்மாதபி வத்யம் ப்ரபந்நம் ந ப்ரதி ப்ரயச்சந்தி - சரணம் புகுந்தவன் கொல்லத்தக்கவன் என்றாலும் காட்டிக்கொடுப்பதில்லை - என்றும், அஹிர்புத்நய ஸம்ஹிதை (37-33) - அநேநைவ ப்ரபந்நஸ்ய பகவந்தம் ஸநாதநம் | தஸ்யாநுபந்தா: பாப்மாநஸ் ஸர்வே நச்சயந்தி தத் சஷணாத் || க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபதாம் வர | தீர்த்தஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதாநாநி தத் சஷணாத் || க்ருதாந்யேதோ மோசஷச்ச தஸ்ய ஹஸ்தே ந ஸம்சய: - இந்த மந்த்ரத்தால் பகவானைச் சரணம் புகுந்தவனுக்கு, அவனை அண்டியுள்ள அனைத்து பாபங்களும் நீங்குகின்ற இதன் மூலம் அனைத்து தவங்களும் செய்யப்பட்டன. அனைத்து தீர்த்தங்கள், யஜ்ஞங்கள், தானங்கள் அவனால் செய்யப்பட்டன. மோசஷமும் கையில் உள்ளது. இதில் ஐயம் இல்லை - என்றும் கூறியது காண்க. (அகதிர்) - உன்னுடைய நீர்மைக்குணம் அல்லாமல், எனது “வேறு கதி அற்ற நிலை” என்பதையே காரணமாகக் கொண்டு. (ஸம்ப்ரதி க்ரந்தமி) - உன்னால் எடுக்க இயலாத நிலையில், உன்னிடம் தாழ்ந்த குணத்தை நான் வைத்து, தகுந்து உபாயம் மூலம் பலன் பெறாதவர்கள் போன்று, உன்னை அழைத்தபடி உள்ளேன். (தவாக்ரே) - ஆரண்யகாண்டம் (10-9) - ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா - “உங்களால் அடையப்பட்டன” என்றுள்ள உனக்கு முன்பாக.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்